

Toegewijd

Wie is zij, die zijn zaad vernedert
opvangt met haar mond. Haar gezondheid
demonstreert: haar heupen, borsten, benen en kont

Ben ik de enige die haar ziet, of ziet hij mij
haar zien en geniet hij daar weer van?
Zo voorzie ik dat men elkaar in stilte observeert
en zich van werkelijkheid onthouden kan

Wie is hij?
Is hij een projectie van mijn gedachten
die doordringt tot tastbare elementen?
Zijn zij een perverse sadist en een
naïef onrijp meisje, dat weerloos op haar rug ligt,
haar benen wijdverspreid, haar onbesmette schaamlippen
als klapdeuren van de hemelpoort aan de Heer toegewijd:
met elke ram
flirt die tiran
met het hiernamaals, en zij lijdt

Ik benijd de moteleigenaar
die zijn gasten in stilte bespioneert,
vanachter de openingen die hij zelf heeft gecreëerd
Of moet ik zeggen: vanachter de gaten in mijn gedachten,
waar de poortwachter overvallen werd
door kennis te nemen van duistere machten, die voor
ontelbare jaren talrijke tunnels met daarin talloze vrouwen bevruchtte
alvorens ze te slachten in het abattoir van verlangen:
de ketel der onwerkelijkheid, een substantie
die in zweet en zaad gebrouwen is

Grot

Ballendiep stationeer ik mij
in de vochtige grot van vanavond
Het lonken van de spelonk
heeft de rust overwonnen

Is het niet hemels
na een reeks ritmische heupstoten,
te voelen dat ze zo nat geworden is?
En ik kan de gedachte niet van mij afschudden dat
mijn stalagmiet weldra tranen zal op haar stalactiet

Maar nu nog niet; we zijn pas zonet begonnen

Haagse Liefde

Hier heb ik naar uitgekeken: ondanks mijn mentale kwalen
voel ik een glimlach verschijnen op mijn gezicht,
terwijl we vlot over de smalle paden van het bos fietsen
die deels door de zomerse zon worden verlicht

Over het grindpad en de ruiterroutes: de wereld geëncodeerd
terwijl wij lijden aan interpretatiedwang
Semantisch dwaalspoor: gij zoekt en zult nooit vinden

Door het uitvergroot aderstelsel van het hart
van de Ooievaar, banen we ons een weg door haar doolhof
dat zo vertrouwd aanvoelt

Ze lacht ons toe

Deze plek heeft een therapeutische genezingskracht
die geen enkel boek of karaktervolle wijn weet te evenaren

We maken geen rit naar het Paradijs, maar een vlucht
vanuit de Tantalus. Op onze fiets door het idyllische Haagse Bos
Waar we onze dromen kerven in de eikenbomen,
iteratief, we hopen dat ze uitkomen